

Sygn. akt I ACz 725/12

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	<i>SSA Anna Pelc</i>
Sędziowie:	<i>SA Anna Gawelko (spraw.)</i>
	<i>SA Dariusz Mazurek</i>

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2012 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa (...) **S.A. w R.**

przeciwko **Gminie G.**

o zapłatę

na skutek zażalenia **pozwanej**

na postanowienie Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu

z dnia 5 lipca 2012 r., sygn. akt I C 330/12

p o s t a n a w i a:

I. **uchylić** zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Sądowi Okręgowemu w Tarnobrzegu Wydział I Cywilny do dalszego rozpoznania,

II. **zarządzić zwrot** na rzecz pozwanej kwoty 17.109,00 złotych stanowiącej opłatę sądową od zażalenia.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 lipca 2012r. Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu Wydział I Cywilny stwierdził z urzędu swoją niewłaściwość i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu Sądowi Gospodarczemu w Rzeszowie jako właściwemu. W uzasadnieniu Sąd wskazał, iż z przedłożonych w sprawie dokumentów oraz pism procesowych w postaci pozwu oraz sprzeciwu pozwanego jednoznacznie wynika, iż sprawa niniejsza ma charakter gospodarczy.

Powyższe postanowienie pozwana zaskarżyła w całości wnosząc o jego uchylenie. Pozwana zarzuciła naruszenie przez Sąd przepisów art. 200 § 1 i 2, art. 201 § 2 w zw. z art. 13 § 1 pkt 1 k.p.c. oraz przepisów art. 2 ust.1 Ustawy z dnia 24 maja 1989r. o rozpoznawaniu przez sądy spraw gospodarczych poprzez przyjęcie, iż Gmina G. ma przymiot podmiotu gospodarczego, a w związku z tym spór w niniejszej sprawie podlega rozpoznaniu przez sąd gospodarczy.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej Gminy G. jest oczywiście zasadne i jako takie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, iż o tym, co jest działalnością gospodarczą gminy, przesądza aktualnie treść art. 9 Ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U.2001r., Nr 142, poz.1591 j.t.). Przepis ten wskazuje, iż gmina (...) może prowadzić działalność gospodarczą wykraczającą poza zadania o charakterze użyteczności publicznej wyłącznie w przypadkach określonych w odrębnej ustawie (tj. w ustawie o gospodarce komunalnej).

Jednocześnie w art. 7 ust. 1 Ustawy o samorządzie gminnym wskazano, iż jednym z zadań własnych Gminy jest organizacja zbiorowego zaopatrzenia w wodę oraz zbiorowego odprowadzania ścieków.

W świetle powyższego nie budzi wątpliwości, iż realizacja zadań własnych Gminy nie jest i nie może być traktowana jako działalność gospodarcza, gdyż podstawową przesłanką realizowania tych zadań jest zaspokajanie podstawowych potrzeb mieszkańców. Działalność ta nie ma na celu osiągnięcia zysku ekonomicznego przez gminę.

W sporze powstałym na tle realizacji zadania własnego Gmina G. nie ma zatem przymiotu podmiotu gospodarczego i sprawa ta nie może podlegać rozpoznaniu przez Sąd jako sprawa gospodarcza.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny orzekł jak w punkcie I postanowienia w oparciu o treści art. 386 § 1 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

W punkcie II postanowienia Sąd orzekł w oparciu art. 79 ust.1 pkt 1 e) Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zarządzając zwrot na rzecz pozwanej kwoty 17.109,00 złotych stanowiącej opłatę sądową od oczywiście uzasadnionego zażalenia.

(...)

I. (...)

1) (...)

2) (...)